

TEMELJNI NAGLASCI REDOVNE BISKUPSKE SINODE O OBITELJI

mons. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u BiH

SAŽETAK

Nakon uvodnoga promišljanja o pojmu "sinoda" i "sinodalnost", iznosimo neke osnovne karakteristike sinode koja je održana u Rimu, u listopadu mjesecu 2015. godine, a koje nam se čine važnima radi što boljega uvida u rad sinode, ali i način stvaranja završnoga teksta (Relatio Synodi), predanoga Papi Franji nakon glasovanja o svakom pojedinom broju dokumenta.

"Relatio finalis" sastoji se od tri dijela. Prvi dio nosi naslov: Crkva u osluškivanju obitelji. Drugi dio je naslovljen: Obitelj u Božjem planu, a treći: Poslanje obitelji. U prvom dijelu teksta kršćanska obitelj se opisuje kao svjetlost u tami suvremenoga svijeta, njegovih ideologija i praksa. Priznaju se mnoge poteškoće, ali i velika sposobnost obitelji da se s njima suoči. Naglašena je inkluzija obitelji s posebnim naglaskom na treću dob, na stanje udovištva, na posljednje razdoblje ljudskoga života. Nije zaobiljena ni važnost afektivnoga života u obitelji, kao niti važnost odgoja za darivanje samoga sebe.

Drugi dio završnoga izvještaja najprije se bavi ulogom obitelji u povijesti spasenja, naglašavajući važnost božanske objave i pedagogije u kojoj je obitelj viđena kao ikona Presvetoga Trojstva. To je potkrijepljeno brojnim citatima iz Svetoga Pisma, Isusovim primjerom odnosa prema obitelji u različitim situacijama te naukom crkvenoga učiteljstva. U jednom dijelu ovoga poglavlja prikazan je kršćanski nauk o obitelji polazeći od njezina stvoriteljskog misterija i sakramentalne punine, nerazrješivosti i plodnosti ženidbenog veza.

Treći dio, koji se bavi poslanjem obitelji, vrlo snažno naglašava važnost priprave za ženidbu, njezino sklapanje i prve godine zajedničkoga bračnog života te, zbog važnosti ispravne potpore obiteljima, potrebu još bolje priprave svećenika i drugih pastoralnih djelatnika. Poslanje obitelji ogleda se

osobito kroz ulogu prenošenja života, odgovorno roditeljstvo, poštovanje vrijednosti života u svim njegovim fazama i odgoj djece te se poziva obitelji da budu spremne na posvojenje djece. U pastoralnom praćenju obitelji Crkva mora voditi računa i o složenim situacijama u kojima se nalaze neke obitelji, pratiti ih u tim različitim situacijama i razmišljati kako ih što više integrirati u život župne zajednice.

Valja također kratko spomenuti ona mjesta koja su, barem kada je riječ o medijima, trebala izazvati velike rasprave pa čak i nemire unutar sinodskoga rada. Kao primjer ovdje navodim mogućnost pričesti osoba čija je crkvena ženidba prestala postojati, koje su se stvarno rastavile i civilno ponovno vjenčale. O toj temi u konačnom tekstu nema niti riječi. Nema niti teme pokorničkoga puta takvih osoba prije eventualnoga pripuštanja sakramentima ispovijedi i pričesti. Takvih je primjera još.

Na kraju izlaganja iznose se glavni naglasci za pastoralno djelovanje koje se, s obzirom na poziv i poslanje obitelji kao subjekta pastoralnoga djelovanja, uokviruju u promišljanja o “evangelju obitelji”.

mons. dr. Tomo Vukšić

Rođen u Studencima, u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji. Nakon što je pohađao filozofsko-teološki studij u Sarajevu, bio je zaređen za svećenika Mostarsko-duvanjske biskupije u Studencima, 29. lipnja 1980. Bio je župni vikar u katedrali u Mostaru od 1980. do 1982. Zatim, kao stipendista Propaganda Fide, postigao je magisterij iz ekumenske teologije na Papinskom orijentalnom institutu (1984) te onaj iz kanonskoga prava na Papinskom sveučilištu Urbani ana (1986). Od 1986 do 1988 vršio je službu tajnika Biskupije i biskupa Pavla Žanića. Poslije toga bio je pitomac Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu (1988-1991), i ponovno student na Papinskom orijentalnom institutu, gdje je postigao doktorat (1991) tezom: „Odnosi među katolicima i pravoslavcima u Bosni i Hercegovini od 1878. do 1903.“

Sveti Otac Benedikt XVI. osnovao je, 1. veljače 2011. Vojni ordinarijat za Bosnu i Hercegovinu te imenovao generalnog vikara Mostarsko-duvanjske biskupije i profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu dr. don Tomu Vukšića za prvog biskupa vojnog ordinarija. Za biskupa je zaređen 2. travnja 2011. u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve.